

indtil 11 mill. kr. i tiden fra den 1. juni 1964 til den 31. maj 1968 til hospitalets drift.

Som begrundelse for denne bemyndigelse og til nærmere belysning af dens rækkevidde anførte *udenrigsministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget:

„Forslaget omfatter kun en enkelt paragraf, ifølge hvilken jeg bemyndiges til at afholde udgifter på maksimalt 11 mill. kr. i alt i driftsperioden fra 1. juni 1964 til 31. maj 1968. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil Dansk Røde Kors afholde etableringsudgifterne ved hospitalet på godt én million kroner, medens driftsudgifterne i det første driftsår, d. v. s. fra 1. juni 1963 til 31. maj 1964, godt 3 mill. kr., vil blive afholdt af de midler, der er indsamlet under Landsindsamlingen Danmarks u-landshjælp.

Der består en verdensomspændende erkendelse af, at der i det hærgede Congo er et enormt udækket behov for hjælp. FN og dets særorganisationer gør en betydelig indsats, men herudover er der også behov for en særlig indsats fra FN's enkelte medlemslande. Ved oprettelsen af FN's civile Congo-fond følte vi, at det var vor pligt at bidrage med kontante tilskud, der alene i indeværende finansår har udgjort 3,2 mill. kr. Det er ikke hensigten i år at anmode folketingsrådet om yderligere bidrag til denne FN-fond. Vi mener med undervisningshospitalet at kunne gøre en indsats, som ellers måtte have haft så høj prioritet, at midler af fonden ville være blevet anvendt hertil, og som derfor — hvis alt fortsat går vel i Congo — med rimelighed vil kunne fritage os for ydelse af kontante bidrag i de førstkomende år. FN's generalsekretariat har vist fuld forståelse herfor, men har selvfølgelig ikke kunnet garantere, at situationen ikke senere kan udvikle sig således, at også Danmark på ny vil blive opfordret til at bidrage til FN's civile Congo-fond.

Baggrunden for tanken om oprettelse af et dansk undervisningshospital i Congo er naturligvis den mangel, der eksisterer i Congo på uddannet hospitalspersonale. Der er praktisk talt ingen uddannede sygeplejersker, narkotiserer, jordemødre, røntgenassistenter o. s. v. Ved at medvirke til uddannelse af sådant hospitalspersonale kan vi fra dansk side gøre en betydelig indsats til fordel for en udvikling af det congolesiske sundhedsvæsen.

De hospitalsbygninger, vi overtager, skønnes at være særdeles velegnede til et undervisningshospital, der foruden de ca. 350 patienter, der er plads til at behandle på forskellige afdelinger, vil have en betydelig undervisningskapacitet. Der vil straks blive modtaget 66 elever, nemlig 6 i narkoseteknik, 6 i røntgenteknik og resten sygeplejersker og jordemødre. Uddannelsen i de to første fag er et-årig og i de to sidste tre-årig. Yderligere modtages straks efter hospitalets åbning et antal medicinske studenter fra det stedlige universitet til klinisk undervisning og praktikanttjeneste. Når hospitalet når op på fuldt elevantal, skønnes ca. 300 at være under